

2013!

Bij aanvang van deze eerste les na Nieuwjaar werd uitgebreid de tijd genomen om mekaar een gelukkig en gezond 2013 te wensen. Gekust werd er niet, dat laten we over aan de mensen van ons buurland "Wallonië". Vooreerst een pluim aan het adres van Jos, die tijdens deze koude, regenachtige winterdag van het verre Wezeren kwam op zijn koersfiets. Hij had ruim een kwartier nodig om van kleding te wisselen, zo was hij ingepakt. Stofwisseling noemen ze dat, denk ik toch! Herman vertelde nog dat hij voor zijne Nieuwjaar twee pinten had gekregen van Stanny en dan kon de kookles bijna van start gaan.

Maar eerst nog de cava bovenhalen, want Benny is er 53 geworden. Proficiat Benny en bedankt voor de traktatie. Ook nog even vermelden dat Maurice 53 jaar getrouwd is en dat verdient ook een vermelding.

Fietsvriend Joke en ikzelf stonden in voor het hapje, zeg maar hap. *Borrelglaasje met rauwe rode kool, druiven, ajuin en Bleu d'Auvergne*. Een gemakkelijk, maar lekker gerecht. Ondanks het feit dat de gember ontbrak, vond Jos dat er toch voldoende smaakcontrast in zat. Dit schoteltje ga ik zeker nog eens namaken. Voor dat ik verder schrijf nog even mededelen dat alle foto's in dit verslag van de hand zijn van Michel, waarvoor dank.

Hilariteit alom toen bleek dat er te weinig soep zou zijn. Dit voorval haalt zeker de geschiedenisboeken. Dit is de eerste keer in het meer dan 20 jaar bestaan van onze vereniging dat er van een gerecht te weinig is! Iemand stelde nog voor om er wat water

bij te doen. Mijn neef kwam echter met een beter idee meer porto.. Toen Paul de soep moest uitscheppen zei hij nog: "Ich heub goei nies, do es veur iederien eu polleipelke". Iemand anders merkte op: "zet het broed weg, want as djé het in oer sop dopt es den teluur leig. Hiernaast ziet u het resultaat: *Soepje van boschampignons met gerookte eendenborst en porto*.

Inventief is men hier ook. Toen Benny constateerde dat er geen zee tabletten meer waren voor de afwasmachine probeerde hij het met dreft. Aanvankelijk was het resultaat desastreus. De machine leek wel op de waterval van Coö, enfin zeg maar schuimval. Overvloedig stroomde het schuim via de voordeur naar beneden. Toen Benny achteraf de juiste dosis dreft had gevonden verliep alles zoals gewenst. Zo zie je maar!

Paul was de gelukkigste vandaag, zo zei hij toch. Hij stond samen met enkele anderen in voor het hoofdgerecht: *steak in kruidenboter met champignons!* "

"Omda in ons kookclubke Michel de patattescheller es, Maurice de fritbakker en Pirre de steakbakker, moet ich allien mar de sloat koshe". Wel nog een woordje meer uitleg over dit hoofdgerecht.

Toen Benny en ikzelf aan de afwasmachine stonden was er plots veel volk in de keuken. Het tumult was tot op “den dorreboender” te horen. Neen niet om een speciaal sausje te maken, neen niet om oesters te leren openen, neen niet omdat er een gaslek was niets van dat alles ... maar gewoon om een steakske te bakken. Na veel discussie werd deze taak om hiërarchische redenen toevertrouwd aan onze voorzitter. Toen de steak op mijn bord belandde en ik hem doorsneed wist ik dat men de juiste keuze had gemaakt. Perfect “saignant” zoals ik gevraagd had. Ge zit in het hoofdbestuur of niet.

Tijdens het prepareren van het hoofdgerecht vertelde Roger over zijn carrière als wielrenner met liefst 24 overwinningen op een “bury” fiets. Nog nooit van dit merk gehoord. Maar omdat ik wou zeker zijn dat hij ons

niets wijsmaakte ging ik wat googlen en neen hoor, die Bury fietsen bestaan echt. Zie hiernaast het resultaat van mijn opzoekingen.

Legerdienst, drank, tabak en vrouwen maakten echter een vroegtijdig einde aan zijn wielersloopbaan. Troost u Roger, je bent niet de enige!

Pirre maakte ons dan weer wijs dat hij een bizon had gebakken. “Puur beton”, zei hij. Ik vraag me af hoe hij die opgegeten heeft. Misschien met hamer en beitel of mogelijk eerst in stukken

geschoten met een bazooka uit zijn wapenverzameling.

Over één onderwerp was men het vandaag eensgezind, namelijk de dotaties aan het koningshuis en de stichting van koningin Fabiola.

Foei, foei, foei!

Tenslotte trakteerde Michel met pralines, zo maar! De doos was zo groot dat er nog juist geteld 17 overbleven. Deze werden terecht toevertrouwd aan Roger, die ze volgende les terug ten tonele zal voeren. Wij hebben het volste vertrouwen in deze ex-wielrenner dat ze er op 23 januari terug zullen zijn en ook in juiste getale. Alhoewel, Roza mag er van mij enkele nuttigen, je bent van de adel of niet.

Het zal wat worden volgende kooksessie. Dan vieren we immers de verjaardag van Michel. Hou oud hij juist wordt weet ik niet. Daarom ga ik straks naar de bevolkingsdienst van onze “Pepijnstede” om in de registers aldaar zijn coördinaten op te zoeken. Want het moet juist zijn. Het zou niet de eerst keer zijn dat deze computerfreak ons “blaaskes” wijsmaakt. Ik kijk nu al uit naar dit verjaardagsfeest.

Tot slot moet Maurice, op vraag van diezelfde Michel, eens gaan kijken of er in de Paterskerk van Sint-Truiden nog een “scheef paterke” rondloopt. Volgend verslag laat ik het jullie weten. Tot dan!

Om te eindigen hier de nieuwe e-mailadressen van onze leden.

Jos Mathieu@kleurenpalet.be

Roger Coenen@ceocolruyt.be

Jean Pierre Bollen@militaria.be

Maurice Cornelis@raklet.be

Paul Decat@tumulus.be

Herman Smets@zonsverduistering.be

Benny Jacquemin@afwasmachine.be

Bert Decat@verslag.be

Julien Christiaens@president.be

Michel Cluckers@software.be

Miauw